

РЕШЕНИЕ

№ 4979

гр. София, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 20.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3087** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Ж. П. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], действащ чрез адв. Н. А., срещу Заповед № 625 от 11.03.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП и Заповед № 626/11.03.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, и двете издадени от Н. Н. З., на длъжност младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

В жалбата се твърди, че оспорените заповеди са незаконосъобразни поради липса на компетентност на органа, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма и противоречие с материалноправните разпоредби. Оспорва се компетентността на органа, издал процесните заповеди, в това число, като се навеждат доводи за извършено процесуално нарушение поради това, че издателят на заповедите е свидетел по съставения на лицето АУАН. Изтъква се, че АУАН с номер 0033808/11.03.2022г. не е издаван срещу Ж. Д., а има издаден АУАН с № 033807. Навеждат се доводи за бланкетност на изложените в заповедите мотиви и че не са посочени пълно и точно фактическите основания, обосноваващи налагането на ПАМ. Прави се възражение, че не са били налице предпоставките по чл.5, ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията алкохол в кръвта и/или

употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредба № 1 от 19.07.2017г./.
Иска се отмяна на оспорените Заповед № 625 от 11.03.2022г. и Заповед № 626 от 11.03.2022г. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. А., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, издал оспорените заповеди, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със Заповед № 625 от 11.03.2022г. е наложена на Ж. П. Д. принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Със Заповед № 626/11.03.2022г. е наложена на Ж. П. Д., в качеството му на собственик, принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер СВ 8435 НА.

Видно от мотивите на двете заповеди, същите са издадени във връзка със съставен срещу Ж. П. Д. АУАН № 033807 от 11.03.2022г. - за това, че на 11.03.2022г. отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство при управлението на МПС, марка О. Вектра, рег. [рег.номер на МПС] . Като част от административната преписка към заповедта е приложен Акт за установяване на административно нарушение бл. № 033807, съставен на 11.03.2022г. от Б. Т. Г., на длъжност мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, за извършено от Ж. П. Д. нарушение на чл.174, ал.3, пр. 2 от ЗДвП. Според констатациите в акта, на 11.03.2022г. около 20:45 часа Ж. П. Д. е управлявал горепосоченото собствено МПС марка О. Вектра, рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по бул. Н. П., с посока на движение от бул. Ц. Б. III към ул. Л., при което отказал проверка с техническо средство тест АРКО 0049 D. Т. 5000 за употреба на наркотични вещества. На оспорващия е бил издаден Талон за медицинско изследване № 0059883, който му е връчен с указание да се яви във ВМА до 45 минути от връчването на талона. Няма данни по делото за проведено медицинско изследване за установяване употребата на наркотични вещества.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Оспорените по делото заповеди са издадени от младши автоконтрольор в отдел

„Пътна полиция“ – СДВР, поради което е налице компетентност на административния орган за прилагане на двете принудителни административни мерки. Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила. Заповедите са мотивирани в достатъчна степен, като конкретните фактически основания за издаването им се извеждат от съставения АУАН, към който заповедите препращат. В тази връзка несъстоятелни са възраженията относно номера на АУАН, посочен в двете оспорени заповеди – противно на твърденията в жалбата, се установява, че и в двете заповеди коректно е посочен бланковият номер на съставения АУАН – 033807.

Не е налице и процесуално нарушение поради обстоятелството, че органът, издал процесните заповеди, е едновременно с това свидетел по съставения АУАН, доколкото няма законово ограничение в този смисъл.

По отношение материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Видно е, че отказът на водач да му бъде извършена проверка с техническо средство е основание за прилагане и на двете принудителни административни мерки по чл.171 ЗДвП. В случаите, когато водачът, който отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство, е и собственик на управляваното МПС, се налагат едновременно двете ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление и прекръпяване на регистрацията на пътното превозно средство. Тъй като законът не ограничава възможността за кумулиране на мерките по чл. 171, т.1, б. „б“ и чл.171, т.2а, б. „б“

ЗДВП, възраженията в жалбата за това, че са наложени на лицето две мерки, са неоснователни.

В случая наличието на посоченото в хипотезиса на съответната правна норма фактическото основание за прилагане на мерките, а именно – отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка с техническо средство за употребата на наркотични вещества се установява безпротиворечиво от приложения по делото доказателствен материал. От приложения по делото АУАН, а това не се и отрича от жалбоподателя, Ж. Д. е отказал да бъде проверен за употреба на наркотични вещества и това обстоятелство е достатъчно за издаването на процесните заповеди. Предвид изложеното, мерките са наложени при наличие на соченото в заповедите фактическо основание и при стриктно спазване на материалния закон.

Неоснователно е и възражението, според което не били налице предпоставките по чл. 5, ал. 1 на Наредба № 1/19.07.2017 г. да бъде извършена проверка с техническо средство. Посочената разпоредба указва случаите, в които органите са длъжни да извършат проверка за употреба на наркотични вещества с тест или медицинско изследване - при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС, но това не ограничава възможността за извършване на такава проверка само до посочените хипотези.

Оспорените заповеди съответстват и на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

С оглед изложеното, оспорените Заповед № 625 от 11.03.2022г. и Заповед № 626/11.03.2022г. се явяват законосъобразни и жалбата срещу тях следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. П. Д. срещу Заповед № 625 от 11.03.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Н. Н. З., на длъжност младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. П. Д. срещу Заповед № 626/11.03.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

